अथ मोहपरायणा सती विवशा कामवधूर्विबोधिता ।
विधिना प्रतिपादयिष्यता नववैधव्यमसह्यवेदनम् ॥ १ ॥
अवधानपरे चकार सा प्रलयान्तोन्मिषिते विलोचने ।
न विवेद तयोरतृप्तयोः प्रियमत्यन्तविलुप्तदर्शनम् ॥ २ ॥
अयि जीवितनाथ जीवसीत्यभिधायोत्थितया तया पुरः ।
ददृशे पुरुषाकृति क्षितौ हरकोपानलभस्म केवलम् ॥ ३ ॥
अथ सा पुनरेव विह्वला वसुधालिङ्गनधूसरस्तनी ।
विललाप विकीर्णमूर्धजा समदुःखामिव कुर्वती स्थलीम् ॥ ४ ॥

CAPUT IV.

RATIS LAMENTATIO.

1. Tum vero Kámae uxor, stupore oppressa, sui impotens, suscitata est fato, novam illi paraturo viduitatem, intolerabili dolore praeditam.

2. Oculis post animi deliquium apertis anxie circumspexit, neque scivit, illorum insatiatorum adspectui amatum in perpetuum ereptum esse.

3. ,,Eheu! vitae domine! vivisne?'' ita exclamans surrexit, atque prae se humi conspexit solum cinerem, Sivae irae igne factum, viri forma indutum.

4. Tum illa iterum dolore concussa, mammis terrae amplexu squalidis, lamentabatur capillis diffusis, campum illum eodem quasi dolore afficiens.